

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

En hilsen fra Odense Friskole

Hjallesevej 2, Odense

På et af skolekredsmøderne i efteråret var temaet "Opdragelse - forældrenes og skolens ansvar"

Vi følger emnet op med 2 artikler bragt i Fyens Stiftstidende her i efteråret.

I den første: "Et liv som pejlebarn" beskrives en lille gruppe børn, der altid har givet problemer, især i de mindre klasser. Af flere grunde er antallet dog stigende, hvorfor vi i sommer nedsatte en arbejdsgruppe, der med inspiration fra faglitteratur og indhøstede erfaringer fra andre skoler, skulle forsøge at sætte fokus på de mindste klassers form og indhold med henblik på eventuelle justeringer.

Den anden artikel "Her hjælper ingen kære MOR" fik 9.A til at reagere med en række læserbreve til Fyens Stiftstidende. Her udtrykker de deres uforbeholdne meninger.

Skolens medarbejdere ønsker jer et godt nytår. Vi glæder os til fortsat godt samarbejde.

Torsten Johannessen

“Hvad er livskvalitet!”

I november måned deltog en række klasser i dagbladenes konkurrence om at skrive en avis under overskriften: “Hvad er livskvalitet!”

Det blev til nogle indholdsrige aviser med meninger, artikler, interview, tegninger og billeder i fornem layout. Her bringes lederen i 8.c avis. De vandt 2. præmien for gruppen de ældste elever. På bagsiden bringes digtet “Utopia”

8.c 's ønsker for fremtiden

- Hvad drømmer i om for fremtiden?

Stedet er Odense friskole, klasseværelse 7, og de unge, der bliver spurgt er eleverne i 8.c.

Straks ryger et par hænder i vejret og noget af det første, der bliver svaret er et sundt liv.

Steffen Petersen:

- Jeg ønsker for fremtiden, at jeg vil lade være med at begynde at ryge. Mine forældre ryger, og jeg vil ikke have at mine børn skal vokse op i den stank. Desuden har jeg læst meget om, hvor meget det nedbryder immunsystemet og - ja, det er simpelthen for dumt.

Jesper Rasmussen:

- Jeg vil gerne, at jeg får et sundt liv og et godt helbred. Altså noget med ikke at spise "Junk food" hver dag og ikke blive for fed.

Anne Berendt:

- Jeg vil gerne have nogle oplevelser, inden jeg stifter familie. At komme ud og rejse og opleve noget nyt, istedet for bare at sidde hjemme og se Lykkehjulet.

Katrine Wulff:

- Jeg vil have tid til fritidsinteresser. Det skal ikke være arbejde det hele. Der skal også være tid til børn. Jeg vil også være færdig med min uddannelse, før jeg stifter familie.

Dette er alle meget typiske ønsker for fremtiden og det kunne ske, at de unge opfyldte deres drømme og blev friere, gladere og lykkeligere mennesker.

Men statistikken siger nej.

Langt fra de fleste børn bliver som forældrene. På trods af alle de gode ønsker og idealer, hvis man ser på det psykologiske i det, så er det mine-børn-skal-ikke-igennem-det-samme-som-mig tendensen, der kører i de unges hoveder. Men det er også en frigørelsesproces fra ens forældre, der går igang og når den er ovre, bliver det ofte alligevel meget som forældrene. På trods af alt det må man håbe, at de unge vil være istand til at holde fast ved nogle af deres idealer og gode drømme. Og så synger vi med Lars Lillholt: “Gid i altid holder ved. Held og lykke og få kærligheden med.”

Opdragelse - er det et fælles anliggende?

af Torsten Johannessen

Man taler tit om opdragelse og i det sidste års tid har der i medierne været utallige synspunkter på dette evig aktuelle tema. Emnet har været aktualiseret af en eskalering af vold og kriminalitet blandt unge samt konstateringen af at en række børn har meget svært ved, på en naturlig måde, at tilpasse sig de rammer en skole har og leve op til helt fundamentale spilleregler. Det påstås, at den nuværende forældregeneration er meget usikre på deres egen opdragerrolle.

Naturligvis er også vi nødt til at tale om dette emne. Dels fordi vi ind i mellem konkret oplever problemerne, dels fordi det naturligt hører hjemme i samtalen omkring børn og unge, hvis vi skal tage hinanden alvorligt.

Rundt i klasserne møder vi enkelte elever, der har problemer med sig selv og andre. Vi møder flere børn, der ved skolestarten er umodne, ukoncentrerede, dominerende, grænsesøgende og ind i mellem aggressive. Det er ikke det letteste, at tale med forældrene om. Nogle gør det endog til skolens problem. Det er lærerne, der ikke magter opgaven, siger de. En forståelig reaktion hos forældrene, for det er et vanskeligt emne at tale om, men den holder ikke. Det gør ondt og skyldfølelsen trænger sig på, facaden krakelerer. Lad mig understrege: Her er meget sjældent tale om forældre, der er ligeglade med deres børn. Tværtimod er intentionerne ofte tilstede, men de føler sig forståeligt afmagtsfulde. Det er svært at råde og der er ikke altid påviselige grunde.

Men vi er nødt til at tale om det, fordi skolens har et medansvar. Vi ønsker, at møde disse børn med de nødvendige udfordringer og den nødvendige trykthed - men ikke på bekostning af det store flertal af velfungerende børn.

Derfor må vi tale om kærlighed, omsorg og ansvarlighed.

For det enkelte barns skyld og for de øvrige elevers skyld.

Et liv som pejlebarn

af LARS VESTERGAARD, Ritzaus Bureau

Lærere og psykologer kalder dem pejlebørn, og de går en svær fremtid i møde. De er velbegavede, selvstændige, kritiske og vant til succes. På et eller andet tidspunkt kommer de til at møde modstand, og så kan det gå galt f.eks. i skolen. Disse børn, som allerede i dag udgør et stort problem, er simpelthen blevet for gode til det, forældrene og skolen har kæmpet for at lære dem. En god selvstændighed kræver en vis respekt for andre mennesker, og det mangler mange af disse børn.

Flere og flere børn har problemer med at vende hovederne den rigtige vej i klasseværelset. De voksne har derfor opfundet begreber som pejlebørn, radarbørn og zapperbørn for at dække over deres eget ansvar, mener mange psykologer. Meget tyder nemlig på, at det er de voksne, der har problemer med at pejle sig ind på børnene og på en uoverskuelig verden.

Resultatet af de voksnes forvirring er urolige og egoistiske unger, der kommer oven i den traditionelle gruppe af adfærdsvanskelige børn og gør lærernes job sværere. Samtidig peger flere undersøgelser på, at danske børn halter bagefter, når det gælder klassiske fag som stavning og regning, og pejlebørnene er derfor blevet genstand for stor opmærksomhed i tv, radio og aviser.

Psykolog og formand for foreningen Børns Vilkår, John Aasted Halse, er enig i, at pejlebørnene udgør et problem, men han mener, at debatten om dem er kørt af sporet.

- Den måde, børnene er blevet omtalt på i medierne, har givet det indtryk, at der sidder syv eller otte adfærdsvanskelige og dybt behandlingskrævende unger i hver klasse, og det er i hvert fald forkert, siger han.

Han mener, at begrebet pejlebørn blot er en ny etikette på et gammelt problem, som tidligere er blevet kaldt hyperaktive børn, bimmerbørn og fighterbørn.

- Det er bare betegnelser for en adfærd, som vi har kunnet observere længe, og der er stor forskel på et pejlebarn og et traditionelt adfærdsvanskeligt barn, der kræver

behandling, siger John Aasted Halse.

Ifølge formanden for Skolepsykologernes Landsforening, Henning Nielsen, er et typisk pejlebarn forbavsende nok intelligent, velstimuleret, nysgerrigt, selvstændigt og kritisk. Faktisk er problemet i følge Henning Nielsen, at børnene er ved at blive for gode til det, vi gerne vil lære dem.

- Problemet er bare, at de i processen bliver egoister og tager udgangspunkt i deres egne behov hele tiden, siger Henning Nielsen. Han er ikke utilbøjelig til at bruge den gammeldags betegnelse 'snotforkælet', men han vil ikke sætte tal på, hvor mange børn der er så forkælede, at det udgør et problem.

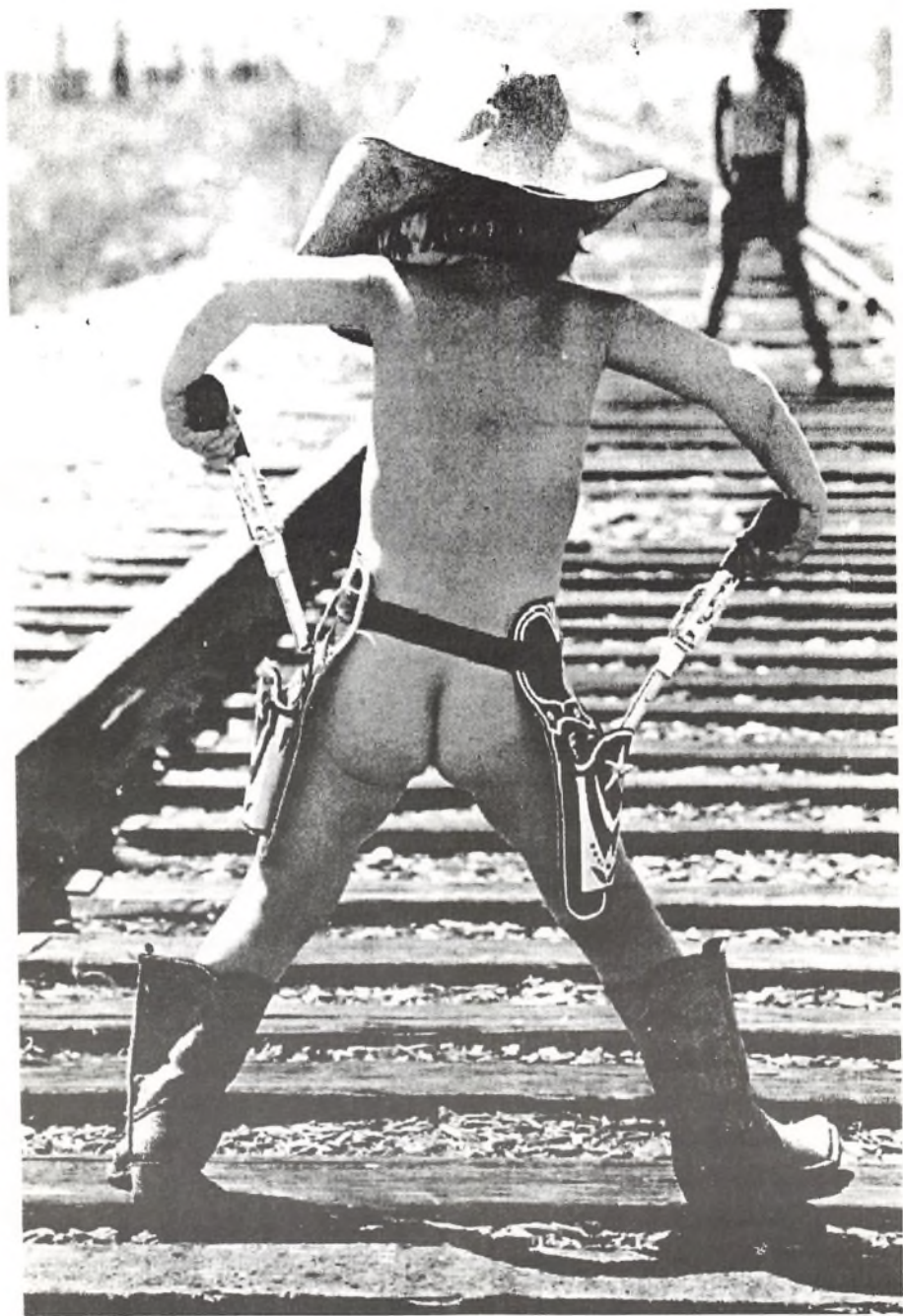
- Denne overdrevne selvstændighed og kritiske sans giver selvfølgelig et problem i skolen. Man skal jo ikke have opfundet alverdens pædagogiske dybe tallerkener for at forstå, at det er piskende nødvendigt for undervisningen, at børnene nogle gange klapper i og sidder stille, siger John Aasted Halse. Han mener dog, at søgelyset skal rettes andre steder hen, når årsagerne til pejlebørnenes fremmarch skal findes.

- Problemet er, at forældregenerationen har et kolossalt kulturelt efterslæb. De voksne er i dag i vildrede om, hvad opdragelse er, fordi der er sket så meget, siden de selv var børn. Det var meget nemmere for tidligere generationer, fordi udviklingen var mere moderat og overleveringen fra generation til generation derfor mere flydende. I dag varer en generation jo knapt 8-10 år, siger John Aasted Halse.

Tendens i tiden

En lignende forklaring kommer fra den danske opfinder af betegnelsen pejlebørn, professor Per Schultz Jørgensen fra Danmarks Lærerhøjskole. Han mener, at det er en tendens i tiden, der gør børnene 'udadvendte, aktive, søgende og reflekterende'.

- Allerede i midten af 50'erne beskrev amerikaneren David Riesman 'Det ensomme masse menneske', og mange af de ting, han beskrev, er vi nu ved at få øjnene op for i Danmark. Vi er vokset op i et værdimæssigt tomrum, og det enkelte menneske må derfor selv udfylde sine rammer. Derfor bliver vi søgende og kritiske. Vi udvælger værdier og holdninger, ligesom vi vælger kød nede i supermarkedet, og det er det, vi kan mærke på børnene. De er hele tiden på udkig efter ting i deres omgivelser,

der kan udfylde deres rammer, siger Per Schultz Jørgensen.

Han understreger dog, at det ikke er et fænomen, der kun kan observeres hos børn.

- Tendenserne kan spores helt tilbage til børnenes bedsteforældre, og børnene gør det selvfølgelig, fordi de har set og mærket deres forældre gøre det.

Dermed bliver søgelyset i begge tilfælde rettet mod forældrene. De pejler efter nye værdier at give sig selv og deres børn, og når det ikke lykkes, er det børnene selv, der må ud og pejle.

- Det gælder om at få fat i forældrene allerede inden børnene bliver født, siger dr.pæd. Steen Larsen fra Danmarks Lærerhøjskole. Han mener, at den afgørende påvirkning af børnene sker, mens de er mellem nul og fem år.

- Det kan være for sent, når børnene kommer i skole, og derfor skal vi have fat i forældrene i tide. Ofte bliver forældrene jo først opmærksomme på, at der er noget galt, når barnet kommer i skole, og det dur ikke. Hvorfor skal fødselsforberedelse kun handle om ernæring og afføring, spørger Steen Larsen.

Han mener, at fødselsforberedelse også burde indeholde undervisning i de mere opdragelsesmæssige sider af forælderrollen.

- Forældrene er ikke fulgt med, og derfor er de i dag ikke i stand til at opdrage deres børn til nutiden, siger Steen Larsen.

De fleste er dog enige om, at skolen og pædagoger må inddrages, hvis der skal dæmmes op for udviklingen.

- Børnene bruger jo stadig mere tid på institutioner og blandt professionelle børnepassere, og derfor bliver disse også nødt til at tage deres del af ansvaret, mener John Aasted Halse. Han mener, at de professionelle børnepassere skal til at have en del af den opdragende rolle, der hidtil har ligget alene hos forældrene.

- Forældreskabet skal selvfølgelig også støves af, men ingen af parterne kan klare opgaven alene i dag, siger Aasted Halse.

Per Schultz Jørgensen er enig i, at lærerne skal inddrages: - Lærerne skal ikke, som vi har troet hidtil, stille nye muligheder op for barnet. Det gælder i stedet om at være synlig, pålidelig og vedholdende med de ting, man vil have gennemført. Jeg ved, det kan være svært, når lærerne nu skal til at differentiere undervisningen. Set i lyset af diskussionen om pejlebørn er det jo helt hul i hovedet, at læreren skal til at tage udgangspunkt i hver enkelt lille egoists behov, når det, de trænger til, er en

ansvarsfølelse over for fællesskabet, siger Per Schultz Jørgensen.

Søgningen efter nye værdier og normer vil uden tvivl fortsætte et stykke tid endnu, og børnene vil, i følge alle pejlinger, blive ved med at forandre sig i takt med det samfund, som omgiver dem. Derfor burde det i følge John Aasted Halse heller ikke komme bag på nogen, hvis deres barn er blevet påvirket af fjernsynets 25 kanaler eller det kraftigt stigende udbud af fritidsbeskæftigelser, der omgiver dem.

- Det er jo grundlæggende utroligt, at folk kan blive forbavsede over, at børn ikke er, hvad de har været. Hvis jeg mødte et barn, der opførte sig, som børn gjorde, da jeg var barn, var der da først brug for en god psykolog, siger John Aasted Halse.

Naujibiki, Vilnius - Odense Friskole

af Elisabeth Jørgensen

Indsamlingen d. 4. november gav masser af godt tøj og fodtøj.

Det blev i alt til 53 sække. Derudover modtog vi 3 glas vitaminpiller og en stor kasse med håndsæbe.

Der kom 850 kr i "indsamlingsglasset" og nogle dage senere modtog vi 480 stk. 2-kroner fra elevforsamlingen: En 2-krone fra hver elev.

Desværre lykkedes det ikke at få gratis transport, vi skulle betale 4000 kr. Efter at sækkene var afsendt modtog vi heldigvis beløbet fra Frie Grundskolers Lærerforening.

Vi vil meget gerne fortsætte med at hjælpe skolen i Vilnius. Vi ved, at eleverne og lærerne er yderst taknemmelige for alt, hvad de modtager. Hvis der i forældrekrædsen er nogen, der har gode ideer eller initiativer til, hvordan vi kan fortsætte hjælpearbejdet, vil vi gerne høre om det.

På forældre- og lærergruppens vegne vil jeg gerne udtrykke en tak til alle som støttede indsamlingen. En særlig tak til Øjstein Trane, som igen udfærdigede de nødvendige fragt- og toldpapirer.

Næste indsamling påtænker vi at gennemføre i okt/nov. 96.

Vi har fået mere legeareal og et nyt hus

af *Torsten Johannessen*

Før sommerferien fik vi mulighed for dels at købe noget af nabogrunden bag de mindre elevers legeplads, dels at købe Kragtsbjergvej 11 - en dejlig grund med et mindre hus (85 m² etageareal samt et større depotrum).

Skolens styrelse slog til, fordi vi dermed fik mulighed for at give eleverne et større legeareal og fordi huset åbnede nye muligheder.

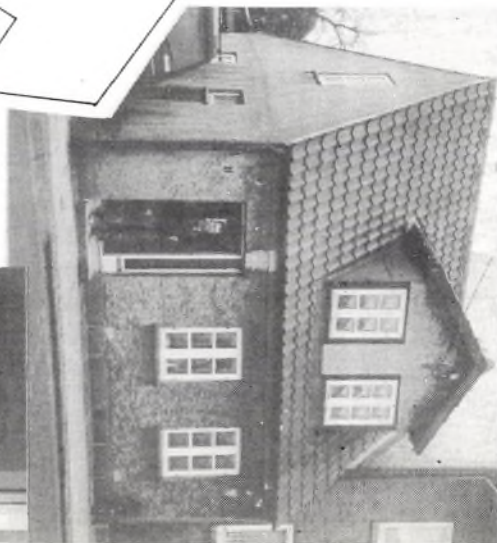
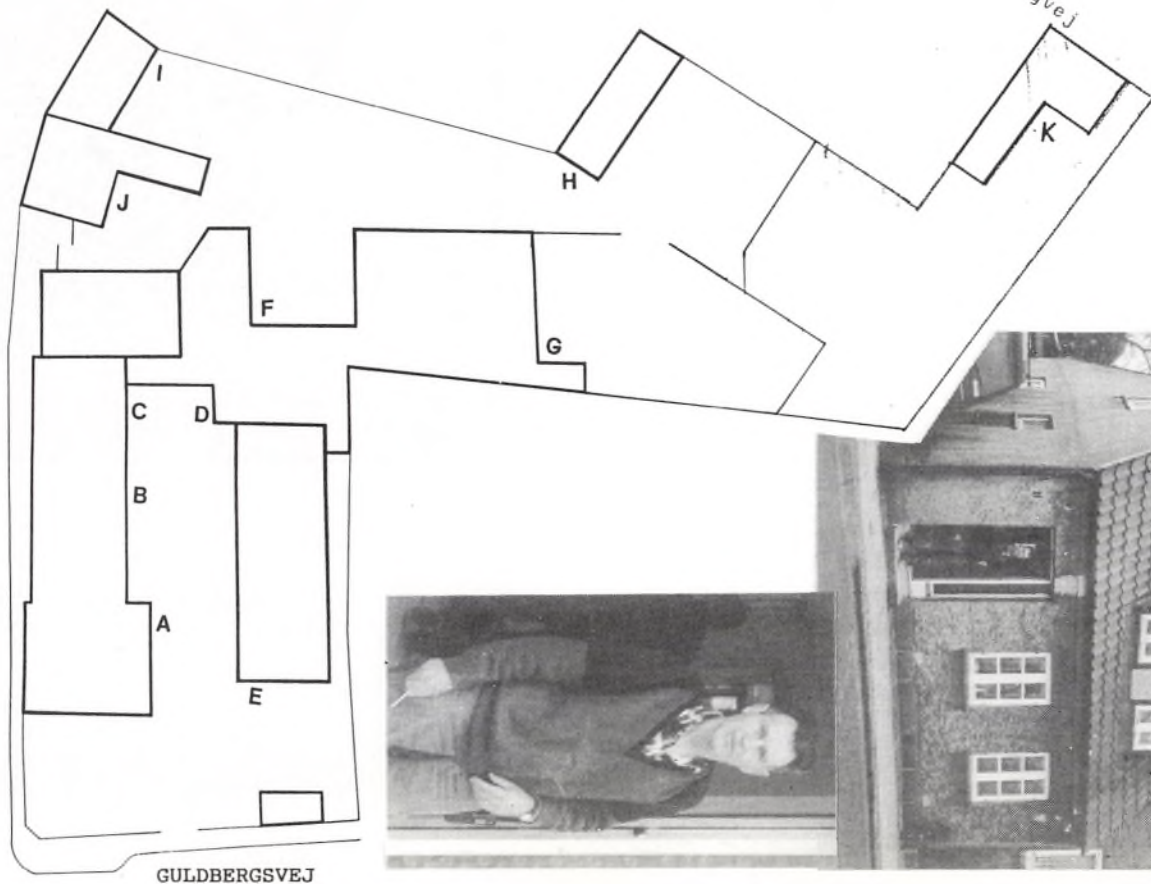
I efteråret er huset blevet gennemgribende renoveret, således at det indvendig fremstår som nærmest nyt. Skolens dygtige håndværkere og ikke mindst vores periodeansatte pedelmedhjælper Rudolf Hochreuter har gjort et stort arbejde for at bygningen opfylder de skærpede bygningskrav, der er til undervisningslokaler.

En endelig beslutning, om hvad huset grund og hus skal bruges til, tages først i januar måned. Men jeg røber nok ikke for meget ved at sige, at vi ønsker at skabe mulighed for, at både de mindre og de ældre elever får glæde af grunden. Vi drømmer om at etablere en legeplads, et hyggeligt område med bænke samt en basketball bane.

Huset overvejer vi at indrette til håndarbejde og det nye liniefag krop og natur. Herved åbnes der mulighed for at udvide skolens musiklokale væsentligt, så det også kan bruges til møder og andre aktiviteter.

HJALLESEVEJ

Kragbjergvej

Musisk liniefag

I det forløbne halvår har vi på musisk linie arbejdet ud fra det fælles emne, som lærerne havde valgt; "Den grimme Ælling". Vi arbejdede i grupper og endelig nåede vi frem til musicalen "Den lange vej". Vi havde 5 forskellige temaer: Religion, videnskab, kærlighed, militær og ondskab/narko. I starten af forløbet valgte vi os ind på tre hold:

Drama, John: Vi arbejdede i grupper med de 5 verdener, og lavede improvisationsøvelser. Der gik dog et stykke tid før vi så at det kunne blive til en musical.

Musik, Poul og Erik: Der blev arbejdet hårdt og seriøst med en række melodier og tekster og det kom da også til at svinge.

Formning, Bodil: Vi arbejdede, som altid hårdt, men knapt så meget som Bodil. Vi var den gruppe, der skulle nå mest: Costume, marmorering, sminkning, smykker og alt det de andre ikke gad.

At sige om hele forløbet er der kun godt. Det var rart at se musicalen fungerede. Det var derfor trist, da vi lavede den sidste forestilling.

Her til sidst en stor tak til lærerne for det arbejde de har lagt i musicalen.

Waltraud Hove går på pension

Efter 21 års virke til glæde for en lang række børn og unge må vi sige farvel til lærer Waltraud Hove.

Hun kom til Danmark fra Dresden i Østtyskland og skabte sammen med sin mand en boghandel. Desværre måtte de opgive den, da hendes mand blev alvorligt handicappet.

Målrettet tog hun lærereksamen og blev ansat på Odense Friskole. Det blev vores held.

Det blev sprog, matematik og orienteringsfagene fru Hove med stor faglig dygtighed kom til at undervise i. Levende optaget af sine fag, pædagogik, litteratur, kultur og kunst og for de unge og deres interesser prægede hun skolen på mange måder. En ildsjæl, utrolig flittig med klare holdninger - sådan oplevede vi fru Hove. Kulturformidler var hun på mange måder - både i forhold til eleverne og kollegiet. Mange er de artikler, radioprogrammer, teaterstykker og udstillinger vi blev opfordret til at se eller høre.

Med stor interesse og indfølelse fulgte hun os alle - børn, unge og ældre.

Derfor er det god grund til at udtrykke en varm tak for en god arbejdsindsats - ja, for aktiv deltagelse i den fælles forpligtelse til at skabe skoleliv på Odense Friskole. Vi er mange, der vil komme til at savne hende.

TJ.

Vi byder velkommen til....

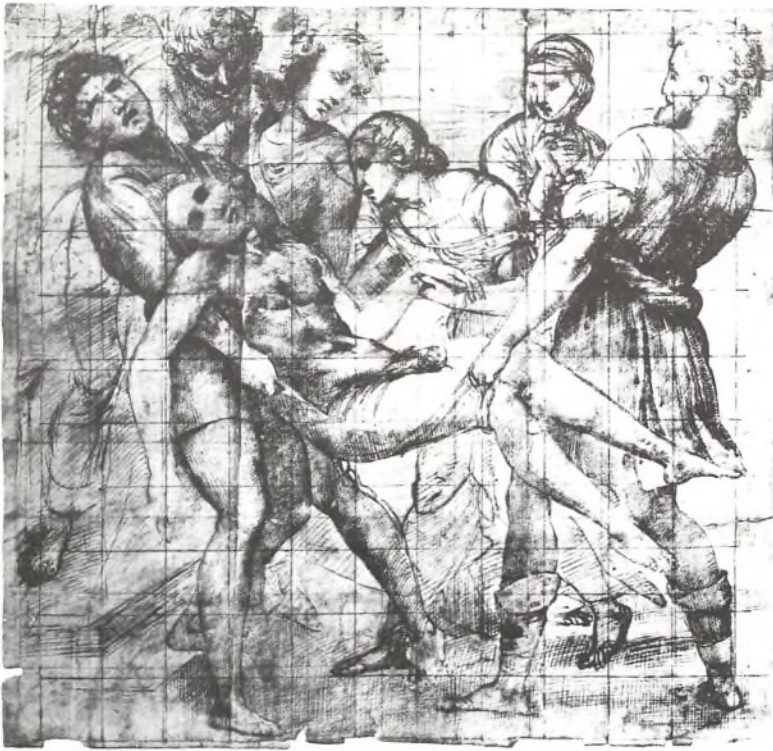
Tanja Vestergaard, 24 år, uddannet på Odense Seminarium. Sidst ansat i Østberlin. Ansat som lærer fra 1/1 1996.

Lene Jensen, 33 år, uddannet kontorassistent og merkonom i driftsledelse, regnskabsvæsen og organisation. Tidl. ansat som regnskabs- og adm.chef i Hjørring. Ansat som bogholder fra 1/11 1995.

Herefter overtager Lene Jensen skolepenge-, finans-, løn- bogholderiet og Inger Hansen fortsætter som skolesekretær. Vi glæder os over denne længe tiltrængte aflastning.

En kunstforening på Odense Friskole

Vi er nogle medarbejdere, som interesserer os for kunst, og som gerne vil gøre en indsats for at fremme interessen for god kunst hos elever, ansatte og forældre ved Odense Friskole.

Vi arbejder derfor i øjeblikket på, at etablere en kunstforening, som skal tage sig af at indkøbe god kunst til udsmykning af skolen, arrangere udstillinger og møder med kunstnere og ikke mindst varetage en årlig udlodning af indkøbte kunstværker blandt foreningens medlemmer.

Vi satser på, at indkalde til stiftende generalforsamling i foråret 1996 og håber på god opbakning fra forældre og ansatte. Yderligere oplysninger om kunstforeningen vil blive udsendt særskilt i begyndelsen af det nye år.

På initiativgruppens vegne

Lisbet Hou Christensen, Anne-Marie Møller Sørensen, Jesper Schaarup
Bodil Krogh, Christa Madsen

Krop og natur

af Henrik Hansen

Krop og natur er et nyt fag på Odense Friskole. Sammen med de øvrige liniefag blev det introduceret i efterårssemesteret 96.

Oplevelserne i naturen er en central del af faget. På turene er der gode muligheder for, at give eleverne en forståelse af dem selv og deres del i en enkel og overskuelig helhed.

Det er faget hvor vi opdager os selv, liggende under en presenning, en mørk nat i november. Ligger man her og fryser, må nogen have gjort noget forkert!

- Er det kammeraten?

- Er det mon mig selv?

- Eller er det bivuakkens eller lærerens skyld, her er så hundekoldt?

At prøve egne og andres grænser, viser os noget om, hvem vi er, og hvor vi er! Når vi en ganske almindelig torsdag eftermiddag, befinder os 10 meter oppe i et bøgetræ, med en sikkerhedsline snærende om livet - og vil ned! er vi måske blevet lidt klogere bagefter. Men når den stille pige på holdet, et kvarter senere hujer glad, 20 meter oppe i samme træ, ja så bliver man overrasket.

I tilknytning til den praktisk betonedede undervisning udendørs, stilles der krav om en vis basal viden om kroppen og de påvirkninger vi udsætter den for.

Hvor længe kan vi f.eks. opholde os i 12° varmt vand, når vi kæntrer med kajakken. Hvilke forholdsregler kan vi tage, når vi klæder os på? Ligeledes er det vigtigt at forholde sig til den brug, vi gør af naturen.

Hvad er det for et område? Hvad skal vi ud og foretage os? Hvordan griber vi det bedst an?

I faget "krop og natur" lægger vi en del af timerne samlet i weekender med overnatning. For en skole med vores beliggenhed, er det en nødvendighed, hvis vi skal ud og opleve natur i lidt større portioner.

Men mindst ligeså vigtigt er det samvær, vi oplever på disse ture. Når den grubestegte culottesteg indtages på vildmandsmanér rundt om bålet, breder varmen og velværet sig, snakken går om kærester, skole og verdensrum.

Vi er klar over, at vore arrangementer, kan kolliderer med fritidsaktiviteter og jobs. Derfor beder vi om opbakning og fleksibilitet, når kroppen og naturen kalder!

Vi besøger alle elevhjem i 1. klasse.

Kontakten mellem hjem og skole er afgørende for, hvor godt skolearbejdet skal lykkes. Derfor er det vigtigt, at forældre og lærere har kendskab til hinandens baggrund, synspunkter og holdninger.

Derfor arrangerer vi her på skolen en række møder og aktiviteter for jer forældre, herunder forældremøder, forældrekonsultationer, åbent-hus dage samt møder i skolekredsen.

Skolens styrelse og medarbejdere har besluttet at forstærke denne indsats, således at 1. klasses klasselærer i løbet af vinteren og foråret besøger alle elevernes hjem.

Vi tror, at dette initiativ er med til at forstærke et godt positivt samarbejde mellem jer og os.

TJ.

Danske skolebørn bedre til at læse

af Anne-Marie Svendsen

Danske skoleelever er blevet væsentligt bedre til at læse.

Blot halvandet år efter, at en international læseundersøgelse satte danske elever i skammekrogen, som de dårligste læsere i Norden, viser en ny undersøgelse, at de svageste elever i 1. klasse allerede klarer sig bedre.

Læsekonsulent Jørgen Christian Nielsen, Danmarks Pædagogiske Institut, har lavet undersøgelsen blandt 780 elever over hele landet.

»Børnene er blevet væsentligt mere sikre i deres læsning, og det er første skridt på vejen til at læse hurtigt og forstå,« siger han.

Udviklingen er vendt.

Det betyder, at gruppen af læsere, som både er langsomme og usikre, er faldet støt.

Den internationale læseundersøgelse viste, at danske børn i 3. klasse var både langsommere og mere usikre end børn i Sverige, Norge og Finland. Og danske læseforskere frygtede derfor, at børnene på et tidligt tidspunkt helt ville opgive at læse.

Men meget tyder på, at undersøgelsen har sat fokus på læseundervisningen og vendt udviklingen.

I 1987 var hver tredje elev i 1. klasse i gruppen af usikre og langsomme læsere. I dag er det kun hver fjerde elev.

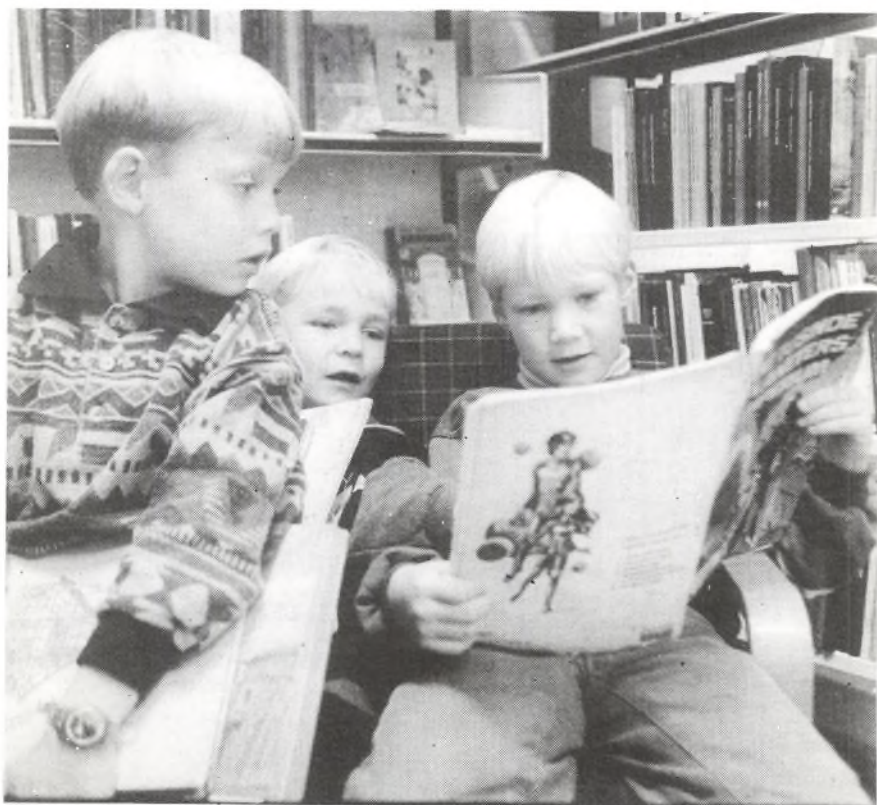
Om læsning i 3. klasse

af Lene Magaard og Bente Allerslev

I 3. klasse er elevernes læsefærdigheder vidt forskellige. Nogle er stadig rebuslæsere, de fleste er overgangslæsere, mens nogle er indholdslæsere. I danskundervisningen bruger alle den samme læsebog, "Dansk i tredje", som udgangspunkt. Det er en forholdsvis svær læsebog, som kræver en stor grad af undervisningsdifferentiering, for at alle kan få udbytte af denne form for læseindlæring. Det er da heller ikke ret tit tilfældet, at alle får lige meget for. Foruden læsebogen bruger vi en del tid på frilæsning, hvor elev og lærer/bibliotekar vælger bøger, som netop passer til denne elevs læsetrin. Derudover vil der altid være rigeligt med frilæsningsbøger i klassen.

Baggrunden for et læsekursus på 3. klassetrin synes indlysende, og vi valgte da også at placere et læsekursus af 4 ugers varighed i begyndelsen af 3. klasse. Det betød læsning hver dag ca. 30-45 min. på skolen og minimum 15 min. derhjemme. Formålet var at mindske spredningen rent læsemæssigt i klassen,

at forbedre elevernes læsefærdigheder og at give eleverne en god oplevelse. Det følgende er vores oplevelse af de 4 uger. Det var nogle gode timer for både børn og voksne. Når man trådte ind i klassen, blev man mødt med dette ivrige spørgsmål: "Skal vi have læsekursus?", og når læsningen skulle stoppes, var der altid flere, der spurgte: "Må vi ikke godt læse videre?". Udover at det gav alle en god træning i læsefærdighed, hvilket vi nu tydeligt mærker i timerne, så var det også en hyggestund. Børnene sad og lå under bordene, på gangen, bag gardinerne, på klaverbænken, i klassens puder og på stolene, ja der var næsten ikke grænser for, hvordan de kunne gøre sig det behageligt og lukke sig inde i deres egen verden med deres bog. Kristoffer havde følgende bemærkning: "Er det her virkelig skole?" siddende godt på stolen med benene på bordet.

I år stod 6.a for julekomedien. De havde valgt en rigtig nissekomedie: "Hold da helt jul!" Det blev en stor oplevelse ved de 3 julefester for eleverne i Bh. 1. - 7. kl.

½ time forud for forestillingen spillede Inge Amalie dygtigt på cello og Hanne på harmonika. Her ses de sammen med Lena Birch.

Poul Balle dannede orkester sammen med bl.a. René, Mathias, Kasper og Kristian.

Forældrene deltog aktivt i forberedelserne. Her er det fru Jeppesen, der sminker Anders.

Klasselærerugen

I november måned havde Bh. kl., 1. - 7. klasse en uge sammen med deres klasselærer. Her fik eleverne mulighed for at gå i dybden med et fagligt emne. 5.a og 5.b gennemførte en fantasirejse, som eleverne senere skrev dagbog over. Her er et uddrag af Tore´s dagbog:

Dagbog 1/10 1963

Jeg var på skibet, da jeg hørte et skrig. Skibet begyndte at synke. Alle løb op på dækket. I farten så jeg en lille dreng på 4-5 år, han sad fast bag ved en spilleautomat. Men hvad skulle man gøre. Redde sig selv eller redde den lille hjælpeløse dreng. Jeg valgte det sidste. Jeg standsede straks og løb hen til drengen. Jeg begyndte at trække spilleautomaten væk. Drengen skreg. Jeg sagde, han ikke skulle være bange, og i al forvirringen fik jeg ham væk fra spilleautomaten. Vi løb hen til trappen og op på dækket. Hvad skulle vi gøre? Lige med et væltede skibet om på siden. Jeg røg igennem luften, og pludselig ramte jeg noget hårdt, og alt blev sort. Jeg vågnede på en ø. Jeg havde det meget dårligt, men så så jeg nogle drenge. De var også strandet. På øen var der mange palmer. Der var i det hele taget meget frodigt. Så byggede vi en hule som vi skulle bo i. Hulen gav os ly for regn og vilde dyr og insekter. Jeg er meget søvnig. Bare vi snart bliver reddet.

Dagbog 9/11 1964

Jeg vågnede i hytten tidligt om morgenen. De andre var ikke vågnet endnu. Men det gjorde de snart. Så vil vi ud og finde mad. Så gik vi ned til et vandløb. Pludselig så vi et skattekort. Så fulgte vi skattekortet indtil vi fandt skatten. Så var vi rige og pludselig så vi en flyver, der landede. Så løb vi hen til den, og så blev vi reddet. SLUT

3.a
arbejdede med
emnet "Cirkus"
i klasselærer-
ugen.

Videotek, pizzabar og overlevelse i naturen !

af Jesper Schaarup

Ja... det må siges at være en overskrift, som antyder kontrasterne 90´ere og samtidigt afspejler det så ganske udmærket Odense Friskoles nye liniefag.

Den 16. november 1995 skabtes der således ny tradition på Friskolen, **Liniefagenes dag** blev indført, og her deltog ca. 80 af skolens elever i et multiarrangement, som meget fint repræsenterede 4 af de 5 linier, som er tilbudt skolens ældste klasser. Det musiske liniefag deltog af gode grunde ikke, deres store forestilling var jo annonceret til den 28. november.

Liniefagene Medie, Krop og natur, Mad og kultur og Træværkstedet havde således lejlighed til, på denne dag, at vise noget af det, som eleverne har arbejdet med i det første halvår.

Alle havde noget at byde på og mange interesserede øjne og sultne maver, fulgte de spor af aktiviteter, som spredte sig ud over vores skoles mange krinkelkroge. Dette drejede sig ikke kun om linefagseleverne selv, men også 6. og 7. klassere tog for sig af de mange appetitvækkere.

Medielinien havde således et stort program med forevisning af ca.25 produktioner fordelt på diasshow og videoprogrammer, der som fælles udgangspunkt alle havde temaet "Ungdomskultur i 90´erne". Her blev der fokuseret på unges fritidsinteresser, tøj og mode, unges familieliv, uddannelse og fritidsjobs samt sportsaktiviteter. Produkterne blev fortrinsvist fremvist i en dokumentarisk genre, med dertil hørende PR-materiale, i form af etb. fremstillede foldere og plakater. Vigtigt for medieholdet var det jo blandt andet, at overholde en deadline, netop på grund af de meget tidskrævende værktøjer, som anvendes indenfor dette fag. Det må dertil siges, til elevernes ros, at det blev overholdt til fulde! Flotte produktioner blev vist, også enkelte, som senere oven i købet blev anerkendt med prædikatet "fremragende" af TV2 medarbejderen Lars Wamberg, som bl.a. er producent for TV2.

Mad og kultur afholdt Café for de elever, som kunne tænke sig lidt godt til maven. Aktiviteten var stor, og appetitten var ligeså. Fra kl. 8.00 til kl. 15.00 blev der arbejdet på højtryk i køkkenet. Kl. 11.30 skulle de første pizzaer være klar og allerede kl. 13.00, skulle pizza nr. 70 være færdig. Økonomisk løb det hele rundt med et formidabelt overskud på hele 42. kr !

Krop og natur udstillede sammen med **Træværkstedet** på Biblioteket. Her kunne produktionen af hjemmelavede knive og skeder ses, bag glas, i smagfulde opstillinger. Det "vilde" liv i naturen blev glimtvis præsenteret i liniefagets eget fotoalbum, hvor seje mænd står side ved side af karske kvinder, med kajakker og mosevand til halsen. Videoen "Å-regatta 95", delvist optaget og redigeret af medieholdets kanonfotografer, blev naturligvis gransket nøje, og nogle af deltagerne kunne uden tvivl, endnu engang føle kampen mod Skovsøens lunkne element på kroppen.

Rygepolitik

I respekt for retten til at færdes
følgende rygepolitik på

1. Der må ikke ryges i
ler, sale og på gan-
2. Ved forældremø-
ryges på gangene.
3. Eleverne i 8. -
forældrenes tilladel-
len, og de må kun
steder.
4. Medarbejdere må kun ryge
efter aftale med medarbejderrådet.

i røgfrie lokaler, har vi vedtaget
skolen:

- klasselokaler, fagloka-
ge.
- der må der kun
- 10. kl. skal have
se til at ryge på sko-
ryge på de anviste

indendørs i medarbejderrum

Her hjælper ingen kære MOR

af Inge Holm Knudsen, Fyens Stiftstidende. Tegning Hjørdis Plato

Fra børn er 13-14 år gamle, kan de selv klare alle hverdagens praktiske gøremål, så forældrene ikke behøver at optræde som opvartende tjenere. Det mener Helga Moos fra Als, der har skrevet en ny, provokerende bog, denne gang om den specielle form for opdragelse, hun med held har praktiseret på sine egne fire børn. Allerede i børnehaveklassen smurte de selv deres madpakker, og i de følgende år lærte de efterhånden at indstille et vækkeur og passe tiden, lave mad, vaske, stryge, afrime fryser, købe tøj og administrere penge.

Det er nemt at have børn. Vel at mærke, hvis forældrene holder op med at optræde som opvartende tjenere for de kære unger og i stedet begynder at stille krav til dem, fra de er ganske små. Langsomt giver dem ansvar for deres egen økonomi, for madlavning, oprydning, vækkeur, vask af eget tøj og meget andet. Kun på den måde udvikler de sig til selvstændige og ansvarsbevidste mennesker med stærk familiefølelse.

Det mener Helga Moos, kvinden fra Als, som for fire år siden vakte furore med sin provokerende bog om *Kvindefælder*. Her argumenterede hun for, at kvinders snæk om ligestilling ikke er meget værd, fordi de i virkeligheden ikke ønsker at påtage sig det ansvar og den selvstændighed, det medfører. Hun slog fast, at kvinder sjældent ønsker et krævende arbejde, der virkelig gør dem i stand til at aflaste mændene fra forsørgerbyrden. I stedet foretrækker de for eksempel deltidsarbejde og betragter de penge, de tjener, som 'deres egne'.

Man kan næsten sige sig selv, at hun mødte misbilligelse og forundring både her og der, når hun senere drog landet rundt på foredragsturne og fortalte, hvordan hun og hendes mand havde indrettet sig på hans slægtsgård, med absolut lige pligter og rettigheder. Hun med økonomisk og arbejdsmægsigt ansvar for et stort hønseri og et tilhørende æggpakeri, han med dyrkning og salg af porrer på 24 tønder land.

Kritikken fra andre kvinder, og undertiden også fra mænd med en mere traditionel

indstilling til tilværelsen, tog hun sig nu ikke af.

- Jeg er sej og trives godt i modgang, sagde hun med et smil, da vi besøgte hende på Als og troede, at vi skulle møde en skrap madame og i stedet traf et sødt og kærligt menneske, feminin, fuld af humør og med en udvidet evne til at formulere sig klart og præcist.

Har klaret skærene

Nu er hun så på banen igen. Med en ny, udfordrende bog, denne gang om rationel børneopdragelse, og den skal hun såmænd også nok få på hattepulden for. For er hun nu også en god mor? Eller kræver hun mon ikke for meget af sine børn, som jo tidligt nok kan lære om livets hårde vilkår og de krav, der stilles til os allesammen?

Helga Moos siger i bogens forord, at hun i mange år har vidst, at hun en dag ville skrive om sine personlige erfaringer med børneopdragelse. Når det først sker nu, skyldes det, at hun lige ville være helt sikker på, at hun virkelig havde klaret skærene som mor. Ellers ville det jo have været for pinligt.

Nu er hendes fire børn mellem 10 og 18 år, og hun mener selv, at hun kan være resultatet bekendt. Derfor agter hun at dele sin viden med andre.

Og hvad er det så, hun praktiserer, som andre forældre måske ikke gør eller tør? For eksempel er det hendes opfattelse, at børn skal kunne klare sig selv fuldt og helt på det praktiske område, fra de er 13-15 år, så de derefter er fuldt ligestillede deltagere i familiens hverdag.

Mor som dukkefører

Undervejs til dette mål kræves der naturligvis en målbevidst indsats, og i den forbindelse nævner hun to måder at være mor på: Enten som en slags 'dukkefører-mor' eller som 'mor på fjernbetjening'.

Dukkeførermoderen er en opofrende kvinde, der for en sikkerheds skyld forhindrer børnene i at kunne klare noget som helst selv. Hun ifører dem med omhu selebukser, som skal knappes omme på ryggen, altså lige netop der, hvor børnene umuligt selv kan nå. Hun giver dem sko med snører, som de ikke selv kan binde, og udsteder forbud mod at de selv tager sig en mellemmad eller et glas mælk, 'for du spilder jo altid'.

På den måde lærer børn, at de ikke kan klare sig på egen hånd. De bliver gjort uafhængige og uselvstændige og vænner sig til en kræverolle: Mor, vil du ikke lige nok...?

Fjernbetjeningsmoderen sørger på sin side for bukser med elastik, sko med velcrolukning, en jakke, der er nem at lyne, og fri adgang til køleskabet. Sådan som Helga Moos har gjort det.

- Samtidig lærte jeg dem om rimelig gode madvaner, lærte dem om sundt og usundt og om at rydde op efter sig i køkkenet, om opvask, aftørring af komfur og borde, og endelig lærte jeg dem om priser, så de forstod, hvorfor de ikke måtte frådse, siger Helga Moos.

Mens børnene var helt små var det kun 'de kolde måltider', de selv tog sig af. Dagens varme måltid var selvfølgelig en voksenopgave, men børnene fik lov til at hjælpe til i køkkenet, så snart de var i stand til det. Omkring 10 års alderen begyndte en mere konsekvent indlæring, og langsomt overtog Moos-børnene ansvaret for overskuelige måltider. I 13-14 års alderen var de blevet så interesserede og dygtige, at de begyndte at eksperimentere og selv finde opskrifter frem.

Og så stod jeg af, lyder det fra Helga Moos, der nu kun laver mad en enkelt gang om ugen. De andre dage klarer børnene, hendes mand og en fastboende

udvekslingsstudent sagen.

Helt fra børnehaveklassen sørgede børnene på Als for deres egen madpakke. Helga Moos gjorde opgaven overskuelig med skiveskåret rugbrød, skiveskåret pålæg, staniol til at pakke ind i. Og selvfølgelig et udbud af æbler, bananer eller mandariner, alt efter årstid og pris.

Det kan børn på seks-syv år sagtens klare, og gør man opgaven til noget, som udløser anerkendelse, vil børnene fornemme de gode vibrationer, når de går i gang med dagens madpakkeprojekt, siger Helga Moos.

Hun lærte dem også meget tidligt at pakke skoletaske med de rigtige skolebøger, gymnastiktøj, og hvad der ellers var brug for på de enkelte dage, og at passe deres lektielæsning, uden at hun behøvede at blande sig. Samtidig allierede hun sig med lærerne i skolen og bad om en diskret tilbagemelding, hvis systemet ikke fungerede tilfredsstillende. Men det gjorde det faktisk efter kort tid, da børnene forstod, at det var dem, der gik i skole, og ikke deres mor.

På samme måde måtte de selv sørge for at komme op til tiden, fra de gik i 2. klasse. De fik simpelthen et vækkeur i fødselsdagsgave, og selv om forældrene i starten fungerede som bagstopper, lærte de små forbavsende hurtigt at huske at stille uret om aftenen og at vænne hjernen til, at den ringende lyd om morgenen var deres eget ansvar og ikke bare en tilfældig støj, som de roligt kunne sove fra, for mor ville nok vække dem alligevel.

Klarer selv vasken

Sammen med vækkeuret fik børnene ligeledes overdraget ansvaret for at passe tiden i det hele taget. At komme af sted til skolebussen i rette øjeblik. At huske, at det var mandag og dermed svømmedag. Og så videre.

Desuden lærte Helga Moos dem noget om deres tøj - hverdagstøj, skoletøj, sommertøj, vintertøj, nattøj eller overtøj. På den måde kunne de selv finde ud af at få det rigtige tøj på til de forskellige tider og formål. Og fra de var 12 år, lærte de også at vaske det i vaskemaskinen, at sortere i hvidt og kulørt, kogevaske og kulørtvask. At dosere vaskepulveret rigtigt og siden stryge tingene. De kunne det hele, før de fyldte 14 år.

Tilbage har der så kun været at lære børnene alt det mere diffuse. At rense trevlesien i vaskemaskinen. At få den automatiske afrimning i køleskabet til at

trække, så der ikke står vand i bunden af skabet. At afrime fryseren. At vaske gardiner og hænge dem pænt op igen. At fjerne dumme pletter, at lægge et par bukser op eller at sy en knap i, siger Helga Moos.

Hun har naturligvis tillige lært sine børn at administrere penge, hvad enten de får pengene foræret eller selv har tjent dem. At spare op på kort sigt til tøj, skoletaske, personlige fornødenheder eller slik. Eller på længere sigt til cykel eller pc'er.

I 13-14 års alderen er mine børn gradvis gået over til selvforsørgelse, for de er flittige. De har lært at holde balancen mellem opsparing og forbrug og at købe fornuftigt ind, først sokker og underbukser (det kan ikke gå helt galt), derefter

almindeligt tøj og til sidst 'dyrt tøj'.

Resultatet af alt dette er, at selv om jeg har fire-fem børn og unge mennesker omkring mig til hverdag, så har jeg ingen problemer og intet arbejde ud over min egen andel af hjemmets funktion. I stedet handler hverdagen hos os om samtale og samvær, diskussioner om midler og mål, om pjat og alvor, om kommen og gåen. Gør man sit arbejde ordentligt, mens børnene er små, er det nemt at have teenagere i huset, fastslår Helga Moos.

Tryghed er det vigtigste

Jamen, er det nu alligevel ikke for meget ansvar at lægge på umyndige børn, vil bekymrede forældre utvivlsomt spørge. Helga Moos: - Tryghed er det vigtigste, vi kan give vore børn. Mine børn skal kunne stole på, at vi er der, og at vi holder, hvad vi har lovet. Og at være der har både en fysisk og åndelig vinkel. Børnene må aldrig tvivle på, at vi magter det overordnede ansvar for familiens ve og vel, og at det er de voksne, som styrer foretagendet. Men samtidig er det altså nødvendigt at opdrage dem til ansvarsbevidste og selvstændige mennesker.

Et sted i bogen citerer Helga Moos en udtalelse omkring stopprøverne på universitetet. En af begrundelserne for at kræve dem afskaffet var, at de unge, som kom på universitetet, havde det svært, fordi de sideløbende med studiestarten skulle lære at klare sig i det daglige.

Jeg tænkte verherrebevares! Hvis det er blomsten af Danmarks ungdom, der på den måde lader sig slå ud af at skulle klare dagligdagen på et kollegium, er der godt nok nogen, som har svigtet. Nemlig forældrene, mener Helga Moos.

Et spørgsmål om opdragelse

9.A svarer i læserbreve på artiklen "Her hjælper ingen MOR!"

af Inge Holm Knudsen, Fyens Stiftstidende

Jeg vil godt indrømme, at jeg blev ret forarget over artiklen 'Her hjælper ingen kære mor', da jeg læste den første gang, fordi det lyder, som om børnene er overladt til sig selv med hensyn til deres såkaldte pligter', fastslår Stine Løvetofte.

Ligesom alle kammeraterne i 9. a på Odense Friskole har hun ønsket at

kommentere de opdragelsesprincipper, som forfatteren og landmandskonen Helga Moos fra Als har lanceret i bogen *Hvad har du lært dit barn i dag?* (Borgens Forlag), og som hun med held har praktiseret på sine egne fire børn.

Videre skriver Stine Løvetofte i sit debatindlæg til Morgenposten Fyens Stiftstidende: 'Men efter at have læst artiklen igen, vil jeg da give Helga Moos ret i, at opdragelse ikke skader. Egentlig kan man på mange punkter godt sammenligne min egen opdragelse med hendes metoder. Den er blot grebet an på en anden måde, derfor indså jeg det ikke i starten'.

Birgitte Germann Skytte er inde på noget af det samme: 'Efter min mening er det fint, at Helga Moos' børn selv lærer at vaske deres tøj og lave mad. Men at de skal smøre deres madpakker allerede i børnehaveklassen er lidt for meget. Alligevel tror jeg, at hendes børn får det utroligt let i deres videre liv, men det lyder, som om moderen ikke gider lave noget. Jeg smører selv mine madpakker, vasker mit tøj, laver mad et par gange om ugen og styrer selv min økonomi. Det er dog ikke gået så brutalt til, som den måde hun beskriver det på'.

Hun går over strengen

Simon Schultz Larsen er på sin side totalt uenig med Helga Moos:

“Nu er hun gået over strengen. Det er egoistisk at tvinge børn til at kunne klare alt i 13-14 års alderen, ja, det minder om udenlandske tilstande, hvor småbørn bliver sat til at væve tæpper. Hvad med børnenes barndom? Bliver den normal? Muligvis gavner det at kunne sit kram på den måde, men kun fysisk, ikke psykisk. Den køber jeg ikke. Helga Moos er tæt på det ekstreme, hvor børn opdrages til at forsørge deres forældre. Er det meningen? Er det pointen ved at have børn, at de skal opvarte forældrene i hoved og røv?. Det er vist kun på Als, man har den mening. Det er godt at give børn pligter, men ikke så tidligt og slet ikke i så højt et gear.”

“Jeg tror ikke, det er den rigtige måde at opdrage børn på”, supplerer Peter Jul Jacobsen og forstiller sig, at Helga Moos bare læner sig tilbage og ikke foretager sig noget som helst.

Kammeraten Rene Niebuhr kalder hende for en 'hus-høj' og slår fast, at børn ikke skal optræde som slaver for deres familie. Pligter bør de ganske vist have, men ikke så mange, at de ikke har nogen fritid.

Rent børneplageri

Også Nina Thykjær mener, at ægteparret fra Als stiller alt for store krav til deres børn, og Stine Grønæk kalder dem for rene børneplagere, der lægger hele ansvaret over på børnene:

”Spørger man dem, hvad fritid er, vil de sikkert svare, at det er at vaske mors gardiner og stryge fars skjorter.”

Marie-Louise Lenskjold stiller spørgsmålet, hvad Helga Moos egentlig bestiller, når hendes børn tilsyneladende laver det hele? ”Måske er det en god ide med tidlig opdragelse til praktiske ting, men hvad med barndommen? Bliver der overhovedet noget godt at mindes?”.

Michele Iversen giver Marie-Louise ret: ”Jeg mener, at man skal lade være med at opdrage sine børn så hårdt. De skal have lov til at være børn, så længe det varer, lyder det.”

Børn er nogle skvat

En stor del af klassens elever bakker dog bogens forfatter op et langt stykke ad vejen: ”Jeg tror, at hendes opdragelsesform er den eneste rigtige. Den viser at nutidens børn er nogle skvat, inclusive mig selv, der for eksempel forventer, at mit tøj ligger pænt, når jeg skal i skole eller i byen. Men også forældrene er nogle skvat, for det er jo deres ansvar, at vi unge skal lære at klare os selv. Når bogen vækker opsigt blandt forældrene, skyldes det sikkert, at de føler sig truffet.” skriver Stiven Pedersen i sit brev.

Også Anja L. S. Knudsen er af den opfattelse, at Helga Moos har ret i det meste, selv om hun udtrykker sig noget bastant:

”Jeg er selv opdraget med de samme pligter og gøremål, og selvfølgelig er det ikke altid lige skægt, men man lærer at leve med det. Jeg laver for eksempel også selv min og min mors madpakke, vækker mig selv, hjælper med strykning og rengøring og så videre. Det har jeg været vant til i mange år. Næsten hver dag skiftes min søster og jeg til at dække bord, og vi laver også jævnligt mad. Jeg er tilfreds med den opdragelse, jeg har fået, fordi den nok vil komme mig til gode med årene. Så hun har alligevel fornuftige synspunkter”, fastslår Anja Knudsen.

Nanna O. Jensen mener, at Helga Moos går alt for skematisk frem, men er i øvrigt ikke uenig med hende: ”Jeg er 15 år og har boet alene sammen med min far, siden

min storesøster flyttede for et par år siden. Min mor er død, og min far har et job, hvor han tit er væk i et par dage, så hvis jeg vil have mad på bordet eller rent tøj på, må jeg selv sørge for det. Jeg laver mad to gange om ugen, selv om min far er hjemme, og det finder jeg helt i orden. Min far siger, at han ikke har opdraget mig, men vejledt mig, og det synes jeg, han har gjort godt. Jeg føler mig rimelig selvstændig og har ikke nogen store problemer”, fastslår Nanna.

Klassekammeraterne Signe Sindberg og Jesper Møller Nielsen har visse indvendinger, men finder det alligevel fornuftigt at udstyre børn med et vist ansvar. Og dog:

“Helga Moos snakker om, at forældre mange gange optræder som opvartende tjenere, men er det ikke lige før, at det er hendes børn, som er de opvartende tjenere”, spørger Jesper sarkastisk.

Hvad laver hun selv?

Pernille Moresco Iversen betragter det som tåbeligt, at lære børn at afrime en fryser og stiller som flere af kammeraterne det spørgsmål, hvad moderen fra Als mon selv foretager sig? Hun bryder sig heller ikke om, at hendes børn har lært at vaske deres eget tøj: “Det kan være udmærket at vide, hvordan det skal gøres, men min mor må gerne vaske mit tøj nogle år endnu, og jeg er 15 år. Det er jo visse ting, man har sin mor til, og det lyder, som om Helga Moos' børn ikke har megen tid til venner, fritidsinteresser og skole. I hvert fald må alle deres pligter tage megen tid. Gad vide, hvornår de har det sjovt og morer sig?”

Jens Wang Poulsen bevæger sig i de samme cirkler. Han mener, at børn skal have tid til leg og fritidsinteresser. På den anden side er det helt fint, at de efterhånden lærer nogle praktiske ting, så de kan klare sig selv.

Lucinda L. Westphalen går dog så vidt som til at tro, at Helga Moos kun har sat børn i verden for selv at slippe for de hjemlige pligter.

“Det kan da ikke være acceptabelt, at børn i 13-14 års alderen skal overtage moderrollen og totalt sørge for sig selv. Jeg forstår godt, at hun vil gøre sine børn ansvarlige og selvstændige. Det hører med til enhver opdragelse, men hun overdriver. Lad dog børnene have en barndom. Til hvad nytte er det, at de bliver så hurtigt voksne?”, spørger Lucinda.

Gitte Jensen citerer Helga Moos for en bemærkning om, at tryghed og støtte er det

vigtigste, man kan give sit barn. Det er sandt nok, erkender hun, men mener samtidig, at kærlighed også hører med, og måske har de fire Moos-børn ikke fået meget af den slags? "Det kan ikke være rigtigt at lade børnene klare sig selv, omtrent fra de har lært at kravle", konkluderer hun.

Eleverne i Odense Friskoles 9. klasse er altså både enige og uenige, alt efter gemyt og utvivlsomt også egen opdragelse og eget miljø. Den endelige konklusion på de mange engagerede breve må læserne selv drage. Helt utvetydigt er dog verdens korteste læserbrev fra en af klassens drenge, Henning Nikolajsen. 'Hjælp!', står der bare.

"Fra Grundtvig til Kim Larsen"

Mandag den 26. februar kl. 19.30

**Vi inviterer skolekredsen til en aften med
sang, fællessang og fortælling.**

Et program med smukke sange, sjove sange og skarpe sange - af rockkulturens vigtigste sangskrivere i Norden, som Kim Larsen, Lars Lillholdt, Bjørn Afzelius, Michael Wiehe, Ulf Lundell og Jan Hammarlund. Med sangene sættes afslørende belysninger, underfundige kommentarer og kærlige hilsener til tidens opbrud i hverdagsliv og politik - kærlighed og kønsroller. Programmet er en blanding af koncert, sangtime, og foredrag og sangene serveres i velklingende, gennemarrangerede satser - som kammerrock for to spanske guitarer og to stemmer, som barok, som svensk vals som folkerock, som bossanova, som ragtime og den slags.

En aften med ...

**Per Warming, læreruddannet og har arbejdet i folkehøjskolen.
Forfatter og komponist.**

og

**Christian Dyrst, statspr. musikpædagog, guitarist, korleder,
seminarielærer og forældre på skolen.**

Forårskalender 1996

Torsdag d. 04. jan. 8/1 - 19/1	Første skoledag efter juleferien 9.b kl. projektuger
Torsdag d. 11. jan. 15/1 - 20/1 15/1 - 26/1	Forældresamtaler i 8.a 10. klasserne i praktik 9.a kl. projektuger
Torsdag d. 18. jan. Mandag d. 22. jan.	Forældresamtaler i 8.c og 9.c Forældresamtaler i 4.a
Tirsdag d. 23. jan.	Åbent-hus dag for forældre
Torsdag d. 25. jan. Søndag d. 28. jan. Mandag d. 29. jan. 29/1 - 2/2 2/2 - 4/2 5/2 - 16/2	Forældresamtaler i 4.b, 5.a og 9.b Skiorienteringsløb - liniefaget krop og natur Forældresamtaler i 3.b og 10.c Terminsprøver i 9. og 10. kl. Medarbejderweekend på Lønne højskole 9.c projektuger
Tirsdag d. 06. feb. Onsdag d. 07. feb. Torsdag d. 08. feb.	Forældresamtaler i 5.b Forældresamtaler i 5.b Forældresamtaler i 7.b
Mandag d. 12. feb.	Åbent-hus dag for forældre
Tirsdag d. 13. feb. Onsdag d. 14. feb. Torsdag d. 15. feb. 17/2 - 25/2 26/2 - 8/3	Forældresamtaler i 8.b Forældresamtaler i 2.a Forældresamtaler i 3.a og 6.b Vinterferie Projektuger for 10. klasserne
Mandag d. 26. feb. kl. 19.30	Skolekredsmøde. "Fra Grundtvig til Kim Larsen". Fællessang og fortælling med Per Warming og Chr. Dyrst.
8/3 - 10/2 Torsdag d. 14. mar. 18/3 - 22/3 30/3 - 8/4	Lejrtur med liniefaget krop og natur Åbent-hus dag for forældre Emneuge i bh., 1. - 7. kl. Påskeferie

15/4 - 19/4		Projektuge for 8.a
15/4 - 19/4		10. klasserne på lejrskole
17/4 - 19/4		9. a på tur til Kbh.
Torsdag d. 18. apr.		Forårsfest med komedie
Mandag d. 22. apr.	kl. 19.30	Årsmøde for skolekredsen
22/4 - 26/4		Projektuge for 8.c
Mandag d. 29. apr.	kl. ca. 16.00	Dansk Friskoleforening holder årsmøde her på skolen. (nærmere besked udsendes senere.)
9/5 - 15/5		Skriftlige afgangsprøver for 9. og 10. kl.
10/5 - 12/5		Weekendtur med liniefaget krop og natur
16/5 - 19/5		Kristi Himmelfartsferie
25/5 - 27/5		Pinseferie
Tirsdag d. 28. maj		Sidste skoledag for 10. kl.
Onsdag d. 29. maj		Sidste skoledag for 9. kl.
29/5 - 31/5		Lejrtur for 2.a og 2.b
Onsdag d. 05. jun.		Grundlovsdag (friday)
Onsdag d. 19. jun.	kl. 19.00	Afslutning for afgangselever
Fredag d. 21. jun.		Afslutning for elever
22/6 - 6/8		Sommerferie

Redaktion:

Torsten Johannessen (ansvarshavende)

Niels Laugesen

Vibeke Lundaa

Kirsten Ploug

Odense Friskole

telefonliste pr. 1. januar 1996.

Kontoret	66 12 15 71
Skolefritidsordningen	66 12 45 58
Poul Balle	65 32 49 36
Lone Lindgreen Binzer	65 90 61 81
Lena Juul Birch	65 91 80 30
Annetette Boe	66 11 08 15
Kirsten Brandt	66 14 05 70
Lisbet Hou Christensen	66 18 76 76
Egon Dehlbæk	66 15 83 43
Anne-Grete Dyppel	65 91 05 77
Niels-Jørgen Gjerstorff	66 16 54 25
Henrik Kalckar Hansen	65 99 28 82
Inger Hansen	66 16 01 00
Michael Lærkegaard Hoff	66 18 06 05
Tommy Hardam	66 11 48 83
Dorrit Iversen	65 99 23 14
Lisbeth Kjeller Jensen	65 93 22 06
Lene Jensen	62 62 25 93
Torsten Johannessen	65 93 22 06
Bent Jørgensen	66 18 82 00
Elisabeth Jørgensen	66 18 82 00
Anne Krab-Johansen	66 12 57 05
Erik Kristiansen	65 95 83 60
Bodil Krogh	66 17 93 16
Niels Erik Laugesen	65 94 11 84
Liselotte Leerberg	66 14 65 98
Vibeke Lundaa	66 10 57 87
Erik Kaarsbo Madsen	66 14 65 98
Krista Madsen	65 98 16 51
Lene Find Kjær Magaard	65 94 19 19
John Mouridsen	66 17 70 43
Hanne Sinding Møller	66 11 58 44
Bodil Nielsen	66 11 51 04
Lisbeth Nielsen	65 92 00 11
Lone Ejdrup Nielsen	66 19 29 28
Ole Jørn Nielsen	66 19 29 28
Kirsten Ploug	65 91 13 31
Carlo Rasmussen	66 17 51 33
Claus Thyregod Rasmussen	66 15 72 85
Tove Aagaard Rasmussen	66 10 23 45
Jesper Fris Rytto	66 19 27 29
Jesper Schaarup	65 91 30 91
Marianne Strunk	66 16 54 25
Anne Marie Møller Sørensen	66 17 76 04
Tanja Vestergaard	

Kontoret:

Hjallesevej 2, opg. B
5000 Odense C

Telefon 66 12 15 71
Fax 66 14 03 86

Her træffes:

Skoleleder Torsten Johannessen
Viceskoleinspektør Erik Kristiansen
Skolesekretær Inger Hansen

Der kan omstilles til:

Sundhedsplejerske Lillian Hansen, opgang A.
Skolevejleder Bent Jørgensen, opgang A.
Skolebibliotekar Claus Thyregod Rasmussen.
Pedel Niels-Jørgen Gjerstorff, indgang D.
Lærerværelset. (Bedst kl. 11.40-12.00).
Bogholder Lene Jensen

Mønttelefon 65 91 00 79.

Skolefritidsordningen:

Benediktsgade 50, eller på skoledage
gennem indgang D til F
11.45-17.00 66 12 45 58

Styrelsen består af:

Boe, Annelise 66 15 70 40
Hansen, Søren 66 13 33 52
Jensen, Birgit Marcher 66 13 14 50
Johansen, Jan Als 66 14 58 81
Lundsgaard, Marianne 66 11 64 06
Petersen, Kim Stengel 66 11 06 39
Sindberg, Hanne, formand ... 66 12 33 30

UTOPIA

Vores utopiske drømme.
Fred i verden,
for altid.

At se ud over problemerne
og kun få øje på kærligheden.

Kærlighed i verden,
for altid.

Ingen mord,
ingen vold,
ingen penge
ingen er intet.
Kun kærlighed,
kun fred,
intet andet,
bare lykkelig.

Tabitha M G Andersen, 8.c

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450004636967